

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 15 listopada 2017 r.

Poz. 7413

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.591.2017.7 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 10 listopada 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875)

orzekam

nieważność § 1 ust. 1 pkt 2 tiret drugie uchwały nr 307/XXVIII/2017 Rady Miejskiej w Wieleniu z dnia 4 października 2017 r. w sprawie dopłat do cen dostarczanej wody i odprowadzania ścieków – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała nr 307/XXVIII/2017 Rady Miejskiej w Wieleniu została podjęta na sesji w dniu 4 października 2017 r. Jako podstawę prawną uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 24 ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328 ze zm., zwanej dalej „ustawą”).

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 13 października 2017 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W § 1 ust. 1 uchwały Rada postanowiła: „Ustala się dopłaty do taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków obowiązujących w okresie od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. zatwierdzonych uchwałą Nr 306/XXVIII/2017 Rady Miejskiej w Wieleniu z dnia 4 października 2017 r., dla następujących grup odbiorców: 1) zaopatrzenie gospodarstw domowych w wodę w wysokości 1,64 zł; 2) za ścieki odprowadzane do oczyszczalni ścieków: - siecią kanalizacyjną 5,82 zł; - dowożonych do zlewni ścieków 12,34 zł”. Z kolei w pkt 2 taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków zatwierdzonej ww. uchwałą Nr 306/XXVIII/2017 z dnia 4 października 2017 r. zapisano: „Opłata za 1m³ ścieków odprowadzanych do oczyszczalni ścieków 13,36 zł”.

Zgodnie z art. 24 ust. 6 ustawy, rada gminy może podjąć uchwałę o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców usług. Stosownie do art. 24 ust. 1 ustawy, taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy. Wskazać należy, że przedmiotem regulacji ww. ustawy jest wyłącznie zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Zbiorowym odprowadzaniem ścieków jest działalność polegająca na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków, prowadzona przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (art. 2 pkt 20 ww. ustawy). Taryfa to nic innego jak „zestawienie ogłoszonych publicznie cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków oraz warunki ich stosowania” (art. 2 pkt 12 ww. ustawy). Regulacją normującą szczegółowo sposób określania taryf jest rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 1701). W § 5 tego rozporządzenia wymieniono enumeratywnie wszystkie możliwe rodzaje opłat, które przedsiębiorstwo może uwzględnić w ramach taryfy, co oznacza, iż taryfa nie może uwzględniać jakichkolwiek innych opłat, poza

wymienionymi w tymże przepisie. W katalogu tym nie mieszczą się opłaty za ścieki „dowożone do zlewni ścieków”.

Istotne znaczenie dla oceny legalności uchwały ma również pojęcie „odbiorcy usług”, gdyż to właśnie do nich kierowana jest taryfa, a w konsekwencji dotyczą ich również dopłaty wprowadzone ocenianą uchwałą. W myśl art. 2 pkt 3 ww. ustawy odbiorcą usług jest każdy, kto korzysta z usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na podstawie pisemnej umowy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym. Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 grudnia 2005 r. (sygn. akt II OSK 385/05), pojęcie to należy interpretować w związku z art. 6 ust. 2 i 4 tejże ustawy, a zatem odbiorca usług to osoba, której nieruchomość została przyłączona do sieci i posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki albo osoba, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Siecią zaś są przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki, będące w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego (art. 2 pkt 7 ww. ustawy).

W świetle powyższych regulacji uznać należy, że w obowiązującym stanie prawnym rada gminy upoważniona jest do zatwierdzania taryf jedynie dla odbiorców usług podłączonych do sieci kanalizacyjnej. Ustawodawca nie przewidział bowiem możliwości wprowadzania taryfy za odprowadzanie ścieków w inny sposób niż za pośrednictwem sieci kanalizacyjnej. Tym samym, również dopłaty ustanowione uchwałą rady gminy, o których mowa w art. 24 ust. 6 ustawy nie mogą dotyczyć opłat za ścieki „dowożone do zlewni ścieków”.

W ocenie organu nadzoru § 1 ust. 1 pkt 2 tiret drugie uchwały narusza w sposób istotny art. 24 ust. 6 ustawy w związku z art. 24 ust. 1 oraz pozostałymi przytoczonymi powyżej przepisami ustawy. Po pierwsze, kwestionowany przepis uchwały odnosi się do taryfowej grupy odbiorców nieprzewidzianej w samej taryfie. Po drugie, ww. grupy odbiorców nie można było przewidzieć ani w taryfie, ani w uchwale podejmowanej na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy, ponieważ przepisy ustawy nie znajdują zastosowania do ścieków „dowożonych do zlewni ścieków”, które pozostają poza siecią kanalizacyjną i tym samym nie mieszczą się w pojęciu zbiorowego odprowadzania ścieków.

Na marginesie organ nadzoru zaznacza, że obowiązki właścicieli nieruchomości w zakresie pozbywania się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych, w tym uiszczanie stosownych opłat za usługi opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, uregulowane zostały w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289).

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann